

Statement

My name is Diana Hristova Petrova. I am 19 years old. My father is Hristo Lubomirov Petrov. I'm currently a resident of Indianapolis, Indiana, however, up until about three months ago, I lived with my dad in Fort Wayne. I'm currently attending University of Indiana Purdue University of Indianapolis and am in the process of earning my degree in journalism.

I moved to Fort Wayne at the age of 14, after living with my mother in Bulgaria for 11 years, and in Las Vegas for about 3 years. My parents separated when I was about three years old and officially divorced when I was eight. I lived with my mom in Stara Zagora, while my father lived in Sofia. My dad would drive from Sofia to Stara Zagora monthly in order to spend time with me and be a part of my life. He called me regularly and was always involved in my life and my upbringing. He also sent me child support money monthly. I spent the majority of my school breaks in Sofia with him and my grandparents.

Although my parents got divorced and weren't on the greatest of terms, my father never insulted my mother in any fashion. He always emphasized how important it is for me to maintain a strong relationship with her and appreciate what she has done for me. My mother, on the other hand, was always insulting when my dad was brought up in conversation. In a way, this made me favor my dad's side over my mother's. Thus, when I had the chance, I decided to move to my dad's house in Fort Wayne.

I've lived with my dad since the summer of 2004. I'm fully aware that I'm hard to put up with due to my strong character and stubborn nature. I'm a teenager, so naturally, I'm impulsive, dramatic and highly irrational. However, my dad has always been extremely understanding and patient with me. He rarely yells at all and is always calm when we get into a disagreement. He's been extremely helpful throughout my high school career. He always helped me with my math homework, since my math skills are lacking. I was an honor student in high school and I couldn't have achieved that without the help of my parents. My dad has also paid a large portion of my college tuition thus far. I'm in my second year of college and I have a very negligible amount of loans because of his help. He has financially supported me for the past 6 years. I've always been able to buy myself whatever I need and have even treated myself to luxuries, such as technology that I didn't necessarily need. I have absolutely nothing to complain about when it comes to how my dad took care of me. There was always enough food in the fridge and our home was always welcoming and warm. My dad has remodeled our home a couple of times as well, to make it look nicer and more sophisticated.

I still love my mother immensely and care about her well-being. The fact that I live with my father has no impact on how I view my mother. She's a great person and will always remain one of my top priorities. My dad always encourages me to call her and keep in touch with her. To this day, he still doesn't insult my mom even though I've moved in with him. I haven't seen my mom in about a year and a half because she just graduated from law school and I've been busy earning my own degree. We're both extremely overwhelmed by school, but we still communicate. Although my mom does not pay child support, she does pay for my health insurance, which my dad and I are grateful for. Although my mom

never paid child support, my dad never contemplated suing her in order to get money from her. He has never tried to ask her for any money for me for any purpose whatsoever. He has always managed to take care of me on his own and has done so more than adequately.

I met Mila for the first time when I visited my dad during my winter break in 2003. This was also when I met my half brother, Christopher Alexander Petrov, and the last time that I saw him. At this point, I had not even thought about moving in with my dad and Mila. Mila was nice to me. She didn't seem very personable or interested to talk to me, but I figured that was natural because she barely knew me.

The next time I saw Mila was when I had moved into my dad's and after Christopher was sent to Bulgaria to live with his grandparents. At this point, Mila was earning her Business degree at Indiana University Purdue University of Fort Wayne. She was usually studying or at school. She seemed largely overwhelmed and stressed by her school work. She never yelled at me or insulted me, as far as I know. We didn't communicate much, but I didn't blame her because she was always so busy and stressed. Mila didn't have a job at this point, and depended solely on my dad for rent, food and her health bills.

I was surprised when my dad informed me that she left him in the summer of 2005. Although I noticed tension between them, I didn't realize that my presence in her home bothered her so much that she felt obliged to leave my dad and their life. I was excited for Christopher to come back after she finished school and was excited to be a part of an actual family, since I never really had one.

I will never understand exactly why Mila chose to leave my dad. He's a good, genuine, intelligent, caring, patient and reliable individual. He's generous and never selfish. He takes care of everyone else before he takes care of himself and his own needs and desires. He is, without question, the best person I have ever met in my life and I'm not saying this just because I'm his daughter. I feel wholly responsible for the failure of their relationship and the outcome of this entire situation. I wish that Mila would allow Christopher to meet his father, or at least communicate with him, and realize what a great person he really is.

Diana Petrova

25 March 2010

Indianapolis, Indiana USA

email: dianapetrova90@gmail.com

Становище

Казвам се Диана Христова Петрова. На 19 години съм. Моят баща е Христо Любомиров Петров. В момента живея в Индианополис, щата Индиана, но до преди три месеца живеях с баща ми в Форт Уейн. В момента уча в университета Индиана-Пърдю в гр. Индианополис и уча журнализъм.

Преместих се в Форт Уейн на 14 годишна възраст, след като живях при майка ми в България в продължение на 11 години, и в Лас Вегас в продължение на 3 години. Моите родители се разделиха когато бях на 3 години и официално се разведоха когато бях на осем години. Аз живях с майка ми в Стара Загора а баща ми в живееше в София. Баща ми идваше от София в Стара Загора всеки месец, за да ме посети и отдели време за мен и да бъде част от живота ми. Той редовно ми се обаждаше и винаги беше заинтересован за мен и моето израстване. Той изплащаше за мен издръжка всеки месец. Повечето от ваканциите прекарвах в София с него и с моите баба и дядо.

Въпреки че моите родители се разведоха и не се разбираха, баща ми не обиждаше майка ми по никакъв начин. Той винаги казваше колко е важно да имам добри отношения с майка ми, да оценявам това което тя прави за мен. Моят майка от своя страна, винаги беше оскърбителна, когато станеше дума за баща ми. Това ме накара да бъда на страната на баща ми вместо на майка ми. Затова, когато имах възможност, пожелах да се преместя да живея при баща ми в Форт Уейн.

Живея при баща ми от лятото на 2004г. Знам че не съм лесна заради силния си характер и ината си. Аз съм тинейджър, и естествено съм импулсивна, драматична и крайно неразумна. Въпреки това баща ми винаги се отнася с необикновено разбиране и търпение с мен. Той почти не вика и винаги е спокоен, когато стигнем до разногласие. Той е много ми помагаше, когато учех в гимназията. Винаги ми помагаше за домашното по математика, понеже знанията ми по математика не бяха на добри. Аз бях добра ученичка в училище и нямаше да бъда такава без помощта на моите родители. Моят баща до сега плаща голяма част от разходите за колежа ми. Аз съм втора година студентка и до сега имам много малко заеми, поради неговата помощ. Той се грижеше за мен финансово през последните 6 години. Винаги можех да си купувам каквото ми е необходимо, понякога дори можех да си позволя неща от които може би няхах нужда. Няма нещо от което мога да се оплача, като става дума за това как моя баща се грижеше за мен. Винаги имаше достатъчно храна в хладилника и наши дом беше винаги топъл и приятен. Моят баща ремонтира няколко пъти къщата, за да я направи по-хубава и удобна.

Аз все още обичам майка си много и мисля за нейното благополучие. Факта, че живея с моя баща, не влияе на моето отношение към майка ми. Тя е страхотен човек и винаги ще остане за много важна за мен. Баща ми винаги ме окуражава да и се обаждам и да държа връзка с нея. До ден днешен той не обижда майка ми, въпреки че аз се преместих при него. Не съм виждала майка си вече година и половина, защото тя скоро завърши второто си образование по Право и беше много заета във връзка с това, аз пък съм заета с моето образование. Ние двете сме напълно заети с учение, но все още се чуваме по телефона. Въпреки че майка ми не плаща

издръжка, тя плаща за моето здравно осигуряване, за което баща ми е благодарен. Въпреки че майка ми никога не плащаше издръжка, баща ми никога не мислеше да я съди за да вземе пари от нея. Никога не я молеше за пари за мен. Той винаги намираше начин да се грижи за мен сам и правеше повече от достатъчно.

Запознах се с Мила за пръв път когато посетих баща ми за коледната ми ваканция през 2003г. Тогава се срещнах с моят втори брат, Кристофър Александър Петров, за първи и последен път. Тогава не съм мислела да се местя да живея при баща ми и Мила. Мила беше добра с мен. Тя не изглеждаше много благосклонна и не проявяваше особен интерес да говори с мен, но аз си мислех, че това е естествено защото не ме познава.

Следващият път, когато видях Мила беше когато се преместих да живея при тях, и след като Кристофър беше заминал в България да живее при неговите баба и дядо. Тогава Мила учеше за магистратура по бизнес администрация в Форт Уейн. Тя обикновено или учеше или беше на училище. Тя изглеждаше напълно погълната и стресирана от нейното училище. Тя никога не ми викаше и не ме обиждаше, доколкото аз знам . Мила не работеше по това време и разчиташе напълно на моя баща за подслон, храна и нейните сметки за лекари и здравно осигуряване.

Аз бях учудена когато баща ми каза тя го е напуснала през лятото на 2005г. Макар че бях забелязала напрежение помежду им, аз не знаех, че моето присъствие в нейния дом я е дразнело толкова много, че се е решила да напусне баща ми. Аз се вълнувах заради завръщането на Кристофър, след като тя завърши образованието си, и се вълнувах че ще стана част от едно семейство, тъй като никога не съм имала такова.

Никога няма да разбера защо точно Мила реши да напусне баща ми. Той е добър, искрен, интелигентен, внимателен, търпелив и човек на когото може да се разчита. Той е щедър и не е егоист. Той се грижи за всички други, преди да се погрижи за себе си и за неговите нужди и желания. Той безусловно е най-добрия човек, който съм срещала в моя живот и не го казвам защото съм му дъщеря. Аз се чувствам изцяло отговорна за провала на тяхната връзка и за цялата ситуация сега.

Аз бих искала Мила да позволи Кристофър да се срещне с неговия баща, или поне да комуникира с него, за да разбере какъв прекрасен човек е той.

Диана Петрова

25 март 2010г

Индианополис, Индиана САЩ

имейл: dianapetrova90@gmail.com